

[Søren Hansen]

komme generne og det misbrug, der jo også finder sted, til livs.

Hagen Hagensen (KF):

Det hænder for mig i min sagførergerning, at en sag kommer til at ligge så længe, at den løser sig selv. Det kan jo undertiden være behageligt. Det kan måske også være, det ikke er det.

Når ministeren nu stod og fortalte om faldet i knallerttallet, kunne man jo fristes til at sige: nå, ja, men så skulle det altså bare vare et kortere stykke tid, så havde man slet ikke behov for overhovedet at beskæftige sig med sagen.

Sådan tror jeg nu ikke det går, for jeg tror, der er ganske mange, der gør brug af knallerter som et billigt transportmiddel selv i den modne alder, men der er minsandten også særdeles mange unge, der gør brug af en knallert måske til lidt andet end egentlig som et billigt transportmiddel. De gør undertiden brug af den på en noget anden måde. Det kunne der godt være brug for at man havde kontrol med til identifikation og af præventive grunde.

Det skuffede mig, at ministeren havde det omtrent som historien, jeg hørte om engang, præsten, der havde prædikedet om synden, og så spurgte man én, der havde hørt ham, hvad han dog havde sagt om den. Jo, han var nærmest imod.

Det var også, som om ministeren her nærmest var imod det, vi drøftede, i hvert fald var ministeren sammensat af 7 forbehold og en mindretalsbetænkning i forhold til det, vi har drøftet i retsudvalget før. Det skuffede, for vi havde faktisk i retsudvalget givet hinanden et klart løfte om, at denne sag skulle løses, og der står da også i det register over lovforslag, der skulle komme i indeværende samling, at man eventuelt ville komme med dette.

Nu er ministeren ved at skyde det helt væk og sige: det skal vi bare ikke gøre nu, for det kan vi ikke af de og de grunde, og vi kan heller ikke skaffe mandskab til det. Det tror jeg nu godt man kan. Jeg har indtryk af, at der er ganske mange ledige, og bekostningen ved dette skulle da belaste dem, der gør brug af knallerterne. Jeg tvivler på, om det kunne komme til at betyde særlig meget, som hr. Søren Hansen nævnte det, for dem, der

alligevel gerne vil have et billigt transportmiddel. Det kunne også være, det en gang imellem hjalp dem, når deres billige transportmiddel måske blev stjålet, til en identifikation. Det er muligt, det ikke ville hjælpe stort, men dog noget. Jeg er alt i alt lidt skuffet over den måde, ministeren har taget imod forslaget på.

Til venstre, der har fremsat det på ny, skal jeg blot sige, at det konservative folkeparti som tidligere slutter sig til, at denne sag skal løses, og vi vil prøve på at virke med dertil.

Knud Lind (FP):

Fremskridtspartiets folketingsgruppe er delt i spørgsmålet om registrering af knallerter. Den ene halvdel mener, at det vil give administrative og dermed økonomiske konsekvenser for staten i forhold til antallet af knallerter og værdien af knallerter. Den anden halvdel, hvortil jeg selv hører, går ind for venstres lovforslag med følgende begrundelse.

Vi mener ikke, at forslaget vil betyde en stigning i forsikringspræmien, idet der i dag stjæles knallerter for mange penge. Det er millionbeløb, det drejer sig om, som har bevirket, at forsikringsselskaberne har sat forsikringspræmien op gennem de senere år. Forslaget mener vi også vil betyde en stor besparelse for politiet, i modsætning til ministeren, der mente, at det ville betyde en forøgelse. Besparelsen kommer i forbindelse med tyverianmeldelser og opklaring, men også i forhold til rene hittegodssager. I dag fører hver eneste politistation sit kartotek over bortkomne eller stjalne knallerter. Ud over i det lokale arkiv bliver sagerne manuelt registreret i kostercentralen. Sagerne burde behandles på samme måde som ved anmeldelse af motorkøretøjer til et centralt EDB-register, betjent via de på politistationerne stationerede telexmaskiner. I forbindelse med politiets behandling af hittegod er der en hel del arbejde i dag med at finde ejeren af en hittegodsknallert, hvor der kun er et stelnummer at gå efter. For det første skal man forespørge importøren af lige netop det knallertmærke, hvilken forhandler han har solgt denne knallert til, derefter skal man så spørge cykelforhandleren, og den pågældende skal så finde en kopi frem af købekontrakten, før man har fundet frem til ejeren.